

Metodické stanovisko k postupu správních orgánů v řízení o změně oprávnění k poskytování zdravotních služeb v případě žádosti o změnu rozsahu zdravotních služeb týkající se oboru zdravotní péče podle ustanovení § 20a odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách, ve znění účinném od 1. ledna 2022.

Ustanovení § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, ať už jde o fyzickou osobu, právnickou osobu nebo organizační složku státu nebo územního samosprávného celku¹, kromě náležitostí stanovených správním řádem² obsahuje, mimo jiné, „*formu zdravotní péče, obory zdravotní péče, popřípadě druh zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i) nebo název zdravotní služby podle § 2 odst. 2 písm. d) až f) a i), a to pro každé místo poskytování zdravotních služeb; jde-li pouze o provádění prohlídek těl zemřelých mimo zdravotnické zařízení, uvede se tato skutečnost; jde-li o hospic, uvádí se rovněž tato skutečnost.*“

Vyhláška č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 99/2012 Sb., o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb, ve znění pozdějších předpisů, jakožto prováděcí právní předpisy k zákonu o zdravotních službách zároveň v některých případech umožňují další diferenciaci poskytované péče v rámci jednotlivých oborů do dílčích kategorií spadajících pod tyto obory.³

Ministerstvo zdravotnictví v návaznosti na výše uvedené dlouhodobě zastává názor, že oprávnění k poskytování zdravotních služeb lze v těchto případech udělit i pro poskytování zdravotní péče pouze v jedné nebo v několika dílčích kategoriích konkrétního oboru péče, aniž by poskytovatel musel splnit požadavky na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení, resp. personální zabezpečení zdravotních služeb stanovené pro daný obor péče.⁴ V takovém případě ovšem musí být v předmětném

¹ Srov. ustanovení § 19 odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. e) zákona o zdravotních službách.

² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

³ Srov. například Přílohu č. 2 část I. písm. B bod 2.4. – *Fyzioterapeut* vyhlášky č. 92/2012 Sb.: „*Jednotlivá pracoviště jsou vybavena podle druhu terapie (body 2.4.1 až 2.4.6); nevyžaduje se tonometr a fonendoskop.*“

⁴ Například pokud poskytovatel zdravotních služeb v oboru nelékařského zdravotnického povolání fyzioterapeut hodlá poskytovat péči pouze v jedné nebo v několika dílčích kategoriích tohoto oboru,

rozhodnutí jednoznačně stanoveno, pro které z těchto dílčích kategorií je oprávnění uděleno.

S účinností od 1. ledna 2022 pak zákon o zdravotních službách v ustanovení § 20a stanoví případy, u nichž musí poskytovatel podat žádost o změnu již uděleného oprávnění. Odst. 1 písm. a) nadepsaného ustanovení stanoví, že *„žádost o změnu rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb podá příslušnému správnímu orgánu poskytovatel v případě zamýšlené změny rozsahu zdravotních služeb týkající se formy, oboru, druhu nebo názvu (sic!) zdravotní péče nebo zdravotní služby, včetně provádění pouze prohlídek těl zemřelých mimo zdravotnické zařízení, uvedeným v oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle § 19 odst. 1 písm. b).“*

Z posledně citovaného ustanovení vyplývá, že žadatel je povinen tuto žádost podat ještě před faktickou realizací zamýšlených změn. Uvedené má význam zejména v případech, kdy poskytovatel žádá o rozšíření rozsahu poskytovaných zdravotních služeb; pokud by poskytovatel rozšířil rozsah poskytovaných zdravotních služeb před podáním žádosti, resp. před nabytím právní moci vyhovujícího rozhodnutí o změně oprávnění, naplnil by svým jednáním skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách.

Poskytovatel bude v souladu s ustanovením § 20a odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách žádat o změnu oprávnění i v případě, kdy bude zamýšlená změna rozsahu poskytovaných zdravotních služeb spočívat pouze v rozšíření či zúžení poskytované péče o dílčí kategorie v rámci jednoho oboru péče. Zákonodárcem zvolenou formulaci citovaného ustanovení je nutné vykládat tak, že režimu žádosti o změnu oprávnění podléhá každá změna rozsahu poskytovaných zdravotních služeb, přičemž zároveň nemusí nutně dojít ke změně ve výčtu oborů, v nichž je zdravotní péče poskytována.

Pokud tedy poskytovatel zamýšlí provést změnu rozsahu poskytovaných zdravotních služeb spočívající pouze v rozšíření nebo v zúžení poskytované péče o dílčí kategorie v rámci jednoho oboru péče, je i v takovém případě povinen požádat o změnu oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle ustanovení § 20a odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách a tuto změnu realizovat až po nabytí právní moci vyhovujícího rozhodnutí o změně předmětného oprávnění k poskytování zdravotních služeb; pokud by poskytovatel uvedeným způsobem rozšířil rozsah poskytovaných zdravotních služeb

kterými jsou individuální fyzioterapie, skupinová pohybová léčba, pohybová léčba pomocí přístrojů, pohybová léčba v rehabilitačním bazénu, fyzikální terapie a vodoléčba, může mu být oprávnění k poskytování zdravotních služeb uděleno bez toho, aby muselo jeho zdravotnické zařízení splňovat požadavky na věcné a technické vybavení stanovené vyhláškou č. 92/2012 Sb. pro všechny dílčí kategorie tohoto oboru.

před podáním žádosti, resp. před nabytím právní moci vyhovujícího rozhodnutí o změně oprávnění, naplnil by i takovým svým jednáním skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách.

Ing. Mgr. Venuše Škampová

ředitelka odboru zdravotní péče

Metodické stanovisko č.j. MZDR 44893/2021-3/OZP vychází z právní úpravy účinné ke dni 1. lednu 2022.

